

Lichtpuntjes in coronatijd 15

Ton van Schie

Ik ben Ton, ik ben boer onder de rook van Schiphol, ik teel pampasgras en paastakken. Verder ben ik voorzitter van de plaatselijke LTO afdeling, behartig ik namens de LTO de portefeuille duurzame energie voor west Nederland en ik ben actief betrokken bij de organisatie van leuke evenementen bij ons op Parklanden. En wat corona mij gebracht heeft? Vooral verbazing. Hoe is het mogelijk dat virussen een land zo tot bezinning kan laten komen. Want zo zie ik het. Naast al het gedoe, vooral een stukje bezinning. Noodgedwongen uit de ratrace van alle dag. Al doende kun je denken, maar om even goed en rustig na te denken kun je beter even stilstaan. En dat deden we met elkaar. Stilstaan en nadenken. Nu afwachten van wat er zal blijven hangen. Bij mij is er veel blijven hangen. Als boer geniet ik elke dag van de omgeving en openheid om me heen. En dat zag ik nu veel mensen doen. Veel bezoekers op Parklanden die genoten van de wandelpaden en van het unieke slingerpaadje dwars door de tarwe heen. Toch zijn er nog leukere momenten om vol gas van het boerenleven te genieten. En dat is tijdens de evenementen Parklanden. Het hoogtepunt, de aardappeloogstdag, kon vorig jaar helaas niet doorgaan. Maar voor dit jaar is de vergunningaanvraag al de deur uit. Lekker met het hele gezin zelf aardappelen rooien, wassen, schillen en laten bakken tot je eigen gerooide patatjes. Das genieten, das begrijpen waar eten vandaan komt en das een prachtige manier om de boer-burger verbinding in de regio vorm te geven. 12 September staat die weer gepland, nu vingers gekruist, billen dichtgeknepen en maar hopen dat die virussen variant geen roet in het eten gooit.

En verder. Digitaal overleggen met onze boerenbestuurders in de regio, dat wat wel even slikken en wennen. Niet meer napraten en het moeten wachten tot een ander uitgesproken is, maakt de boel een stuk efficiënter maar vooral veel saaier. De overleggen over de duurzame energie achter de computer kwamen mij wel best uit. Gewoon achter de computer met m'n overal nog aan in de schuur. Dat scheelde heel wat douche beurten, heen en weer gesjees en tijd die ik veel beter voor andere dingen kon gebruiken. Ook was het een groot voordeel dat je iedereen veel beter bij naam leert kennen. Je hoeft maar met je muis over het scherm te bewegen en je weet hoe de betreffende

wethouder of procesmanager heet. En zo kon ik op hele efficiënte manier weer een klein steentje bijdragen met mijn voeten in de klei mentaliteit om de voorbereidingen om Nederland verder te verduurzamen zo goed mogelijk op papier te krijgen.

Maar toch zal ik blij zijn als we weer terug kunnen, maar dan wel een beetje anders, een beetje bewuster. En vooral nog leuker. Nog meer verklede boertjes en boerinetjes die 12 september zich weer heerlijk kunnen uitleven in de klei om hun eigen patatjes te rooien. Ik zie jullie op Parklanden.nl